

looks like any other professional activity. Therefore, it seems quite appropriate to defend in criminology by most scholars the interpretation of the concept of «professional crime» as a set of crimes committed skillfully by persons who have chosen criminal activity as their profession. Having analyzed all the above, we can say that in modern realities, counteracting the activities of professional criminals and the emergence of new persons engaged in illegal activities is an important aspect in the normal functioning of the state and a secure society.

References:

1. Gurov AI Professional crime: past and present / AI Gurov. – М.: Юрид. лит., 1990. – 304 p.
2. Drill DA The doctrine of crime and measures to combat it / DA Drill. – СПб., 1912. – 568 c
3. Grodzinsky MM Recidivism and habitual crime / MM Grodzinsky // Law and life. – 1923. – P. 62–63
4. Lysov MD Logico-structural analysis of concepts and signs of crimes in the current Criminal Code of the Russian Federation / MD Lysov // State and law. – 1997. – № 12. – P. 74–78.
5. Kurinov BA Scientific bases of qualification of crimes / BA Kurinov. – М., 1976. – 182 p.
6. Kolomytsev NA Recidivism and its relationship with other dangerous encroachments / NA Kolomytsev, LN Odintsova // Legal Thought. – 2015. – № 3 (89). – P. 85–90.
7. Yakimov IN Forensics. Guide to criminal technique / IN Yakimov. – М., 1925. – 496 p. 21.
8. Utevsky BS Recidivism and professional crime / BS Utevsky // Problems of crime: collection. scientific tr. ; under ed. EG Shirvindta et al. – М., 1928. – P. 91–98.

ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЮВАННЯ СПАДКОВИХ ВІДНОСИН ПРАВИ США

Попкова О. О.

студентка 4 курсу

Київського університету права НАН України

м. Київ, Україна

Характеризуючи інститут спадкування в цивільному праві слід відразу ж зауважити, що правова природа спадкування у різних правових системах трактується неоднаково. В даній публікації ми намага-

ємося розглянути спадкове право США як країни-представника англо-саксонської правової системи. Правова система США має ряд специфічних відмінностей, виходячи з федерального устрою країни.

На відміну від країн романо-германської правової системи, де спадкування розуміється як універсальне правонаступництво, у США при наслідуванні має місце не спадкоємство в правах та обов'язках, а ліквідація майна спадкодавця, в процесі якої здійснюється збір належних йому боргів, оплата його боргів, погашення його податкових та інших обов'язків тощо. Спадкоємці мають право на чистий залишок. Все це здійснюється в рамках процедури, яка називається «адміністрування» і протікає під контролем суду. Отже, тут спадкоємці є наступниками прав і обов'язків спадкодавця. Майно останнього перетворюється на особливий різновид довірчої власності (траст) і в цій якості надходить спочатку до судді, від нього до призначеного ним спеціального представника (так званого адміністратора) або до особи, призначеної спадкодавцем у заповіті (так званому виконавцю), а вже від них після завершення процедури та відповідного рішення суду майно, що залишилося, передається спадкоємцям.

Регулювання спадкових відносин США здійснюється у вигляді прецедентів і законодавства, прийнятих як на федеральному рівні, так і на рівні кожного окремого штату, і також нормами Єдиного Спадкового Кодексу [1]. Єдиний Спадковий Кодекс має 7 статей, що поділяються на частини, розділи та підрозділи, які регулюють галузь спадкування. Цей документ був прийнятий 16 штатами. Але все це призводить до складнощів вибору права, що регулює спадкові правовідносини.

Переплетення федерального регулювання на загальному рівні та регулювання на рівні штатів, статутних та прецедентних норм призвело до виникнення та розвитку в кожному штаті колізійного права (Law of conflict of laws). Колізійне право відповідає на питання: якими нормами слід керуватися судом у разі зіткнення – «конфлікту» – різнорідних норм [2, с. 136].

Відкриття спадщини є юридичним фактом, з якого і виникають спадкові правовідносини. Підставами відкриття спадщини у більшості країн світу є смерть громадянина або оголошення судом громадянина померлим, що спричиняє ті самі правові наслідки, що й його смерть.

Підставою спадкування англо-саксонська правова система визнає заповіт і закон. Причому спадкування за заповітом, як і в країнах романо-германській правовій системі, має пріоритет перед спадкуванням за законом.

Спадкування за законом застосовується тільки за відсутності заповіту, а також коли воно охоплює лише частину спадкового майна. В таких випадках спадок переходить до осіб, визначених чергою

спадкування. При відсутності спадкоємців, все майно переходить до держави.

Заповіт являє собою волевиявлення спадкодавця щодо розподілу належного йому майна на випадок його смерті.

Американським правом визнається свобода заповіту. Тобто спадкодавець може вказати в заповіті будь-яку особу, навіть якщо вона не є її родичем.

Відповідно до Єдиного Спадкового Кодексу розділу 2-501 заповіт може скласти будь-яка особа, що досягла 18 років і яка має здоровий розсуд [1].

Американське спадкове право визнає чотири форми заповітів:

– Attested will – заповіт, що засвідчується двома або трьома свідками, підписаний заповідачем. Він може бути написаний або від руки самим заповідачем, або в друкованому вигляді. Також у більшості штатів дозволено написання заповіту іншою особою зі слів спадкодавця;

– Holographic will – заповіти, написані та підписані заповідачем, але не засвідчені, відомі як голографічні заповіти. Такі заповіти часто використовуються, коли часу мало, а свідків немає, наприклад, коли заповідач потрапив у пастку, що загрожує життю.

Однак у деяких штатах голографічні заповіти не визнаються. У державах, які допускають документи, заповіт має відповідати мінімальним вимогам, таким як доказ того, що заповідач написав його та мав розумову здатність зробити це. Навіть тоді відсутність свідків часто призводить до оскарження дійсності заповіту.

– Oral will – заповіт, складений в усній формі.

– Спільний заповіт – заповіт кількох осіб (двох і більше). Це досить поширений та популярний вид заповіту. Цей вид найчастіше використовується подружжям або бізнес-партнерами.

Існує ще одна відмінна особливість спадкування в США – це як повна, так і часткова відмова від майна, що успадковується, яка можлива у більшості штатів.

Незвичайним також є те, що в США, але не у всіх штатах, тварини можуть стати спадкоємцями. Найчастіше подібні заповіти складаються самотніми людьми без дітей. Спадкодавець призначає опікуна, який зобов'язується доглядати тварину. При цьому в заповіті тварина досить докладно описується для того, щоб уникнути заміни вихованця на випадок його смерті. Вчинення такого заповіту можливе і за наявності спадкоємців згідно із законом.

Отже, специфіка та складність спадкового права США значною мірою впливає з неоднакового розуміння окремими штатами самої природи спадкування.

Література:

1. UNIFORM PROBATE CODE. Режим доступу: <https://www.uniformlaws.org> (дата звернення: 19.11.2021)
2. Шумилов В.М. Правовая система США / Уч. пос.; 2-е изд., перераб. и доп. М.: Междунар. отношения, 2006. 408 с.

ОСОБЛИВОСТІ ОТРИМАННЯ ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ У СФЕРІ СЛУЖБОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, ПОВ'ЯЗАНОЇ З НАДАнням ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ

Поплавська А. В.

аспірант

*Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука,
прокурор відділу процесуального керівництва у кримінальних
провадженнях слідчих територіального управління
Державного бюро розслідувань Житомирської обласної прокуратури
м. Рівне, Україна*

Першочерговою формою отримання доказів у кримінальних провадженнях у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг, є пошук у встановленому законом порядку доказової інформації, яка характеризує подію кримінального правопорушення.

Суть пошуку доказів, зокрема і в згаданій категорії проваджень, полягає у проведенні слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій, витребуванні й отриманні від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, службових і фізичних осіб, речей, документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій та актів перевірок, проведення інших процесуальних дій (ч. 2 ст. 93 КПК України). Зокрема шляхом проведення допитів свідків можна дізнатися про місце знаходження матеріальних об'єктів, які можуть бути речовими доказами, установити осіб, яким відомі обставини вчинення злочину тощо.

Окрім того, важливим етапом пошуку доказів у кримінальних провадженнях є використання інформації, отриманої внаслідок залучення осіб до конфіденційного співробітництва. Так, наприклад, до такого співробітництва можна залучити особу, яка є працівником установи,